REJESTR
DZIENNIKA PRAW
rok 1835.

N.D.G.S.	Przedmiot	Karta
6,733 z r. 1834	Statut szkolny dla młodzieży starozakonnych	
1,869 z r. 1834	Instrukcya dodatkowa dla Wójtów	
256	Dodatek do Nru 5866 D. G. S. z r. 1834 o świadectwach włościanom udzielanych.............	
632	O spłacaniu kapitałów z funduszu sprzedaży murów miejskich, i wkupnego dóbr wypożyczonych	
3,987	Taxy i diety dla podsędków i podpisarzy	
4,567	Umowa z Rządem Wirtembergskim o zniesieniu opłaty wywozowéj od majątku............	
4,910	Objaśnienie o hurtownéj sprzedaży mebli	

STATUT

URZĄDZAJĄCY

SZKOŁY POCZĄTKOWE

I WYDZIAŁOWE,

DLA MŁODZIEZY

WYZNANIA STAROZAKONNEGO.

Nro 6733 *D. G. S.*

MY PREZES i Senatorowie

WOLNEGO NIEPODLEGŁEGO I ŚCIŚLE NEUTRALNEGO MIASTA KRAKOWA I J. OKRĘGU.

Znalazłszy, iż dotychczasowe urządzenie szkół początkowych dla młodzieży wyznania Starozakonnego w mieście Kazimierzu zaprowadzonych, celowi przysposobienia onejże, do przyjęcia wyższej instrukcyi, a tém samém doprowadzenia jéj do osiągnienia społecznych korzyści ucywilizowanym przez Statut zapewnionych, bynajmniéj nieodpowiada; w zamia-

rze ułatwienia mieszkańcom wyznania Starozakonnego kształcenia się w pożytecznych i nieodzownych każdemu naukach, założeniem w siedlisku ich mieszkań potrzebnéj liczby szkół publicznych w którychby przygotowawczą pobierali instrukcyą, stanowiémy co następuje:

Tytuł I.

O funduszach szkolnych szkół początkowych dla Starozakonnéj młodzieży.

§. 1.

Funduszem szkół dla młodzi wyznania Mojżeszowego, będą:

a) Summy pochodzące z zapisów przez szczodrobliwość osób prywatnych na ten cel uczynionych.

b) Składki szkolne przez mieszkańców wyznania Starozakonnego dawać się mające, w ilości i na wypadek tytułem pierwszym Statutu urządzającego szkoły początkowe przewidziany, obecnie zastępowane z Skarbu publicznego.

c) Fundusze gminy Starozakonnych właściwych obwodów o ileby potrzeba wskazywała użycie ich ku uzupełnieniu poprzednich źródeł w pokryciu wydatków z utrzymaniem szkół powyższych połączonych.

Tytuł II.

O liczbie szkół, ich mieszczeniu i Nauczycielach szkolnych.

§. 2.

W oznaczeniu liczby szkół początkowych dla młodzieży wyznania Mojżeszowego, należy mieć wzgląd:

a) na liczbę młodzieży kwalifikującéj się do szkoły;

b) na płeć męską i żeńską,

c) na rodzaj nauk które udzielanémi bydź mają.

§. 3.

Co do a. Ze względu na liczbę kwalifikującéj się do szkoły młodzieży, domy tak mają bydź na to dobierane i urządzane, ażeby szkoła jedna niemieściła w sobie nad liczbę ośmdziesiąt młodzieży. — Tymczasowie nim wprowadzenie w wykonanie niniejszego urządzenia wskaże jaka iłość szkół dla Starozakonnych będzie potrzebną, stósownie do tego co już w téj mierze w §. 6 Statutu o szkołach początkowych powiedzianém zostało, ustanawia się: iż *w mieście Kazimierzu* przy Krakowie będzie dla chłopców szkół początkowych trzy, a dla dziewcząt szkół po-

czątkowych dwie,— *w mieście Chrzanowie* szkoła początkowa jedna dla chłopców i dla dziewcząt jedna.

Co do b. Gdy dla płci żeńskiej zachodzi potrzeba nietylko nauczania jej czytania, pisania i rachunków w języku polskim i niemieckim, lecz razem kształcenia powierzchownego i moralnego, tudzież wyuczenia robót płci żeńskiej przyzwoitych, szkoły takie będą miały przydane Nauczycielki, za przyzwoitém ich wynagrodzeniem.— Nadto, otwartą mieć będą sposobność osoby płci żeńskiej, chcące się téj użytecznéj i chwalebnéj pracy poświęcić, do zakładania pensyj dla dziecząt wyznania Mojżeszowego.

Co do c. Nauki dla młodzieży męskiéj Starozakonnéj w szkołach początkowych, będą udzielane takie, jakie są prze-

pisane dla szkół początkowych w mieście Krakowie i jego przedmieściach; wyjąwszy naukę religii i języka hebrajskiego, których nauka zostawiona jest pieczołowitości rodziców i opiekónów. — Nauki dla młodzieży płci żeńskiej Starozakonnéj, będą się zbliżać do nauk po szkołach płci żeńskiej niższego rzędu dawanych, gdzie język francuzki nie jest potrzebnym.

Wykład nauki moralnéj w szkołach obojej płci, ma bydź szczególnym starania Nauczycieli przedmiotem.

Książki elementarne zktórych Nauczyciele szkół początkowych wykładać mają nauki swym uczniom, przepisze Dozór Główny.

§. 4.

Nauczycielami szkół początkowych Starozakonnéj młodzieży, będą ludzie posia-

dający kwalifikacye, jakie Statut urządzający szkoły początkowe przepisuje, z tą tylko różnicą, iż o tę posadę mogą się ubiegać kandydaci wyznania Mojżeszowego, posiadający kwalifikacye żądane po Nauczycielach szkół początkowych.

Nauczycielkami zaś będą, osoby wyznania Chrześcijańskiego z powodu większego ich usposobienia do pełnienia obowiązków naukowych i kształcenia dziewcząt; w późniejszym atoli czasie gdy ukształcenie się wzniesie, będą mogły i kobiety Starozakonnego wyznania ubiegać się o też posady.

§. 5.

Płaca zwyczajna Nauczyciela szkoły początkowej Starozakonnych w mieście Kazimierzu, równa będzie płacy Nauczyciela szkoły początkowój przy kościele Bożego Ciała tamże exystującej, dla czego niebę-

dzie wolno Nauczycielowi zatrudniać się, jak tylko obowiązkami powołaniu Jego odpowiedniemi, pod utratą swéj posady.

§. 6.

Gdy domów dostatecznych na szkoły dla Starozakonnych jeszcze niema, przeto powinny bydź dobierane lokale zdatne na urządzenie szkół z pomieszkaniem osobném dla Nauczyciela.

Jak budowanie własnych lokalów tak ich reparacya, dziać się mają kosztem funduszu w §. 1 wyrażonego.

Tytuł III.

O nadzorze szkół początkowych Starozakonnych.

§. 7.

Nadzór dla szkół początkowych krajowych Statutem właściwym przepisany;

będzie nadzorem także szkół początkowych Starozakonnych. Attrybucye jemu służące co do szkół Chrześcijańskich, służą mu i co do szkół dla Starozakonnéj młodzieży otworzonych.

§. 8.

Dozór miejscowy szkół początkowych Starozakonnych składać się będzie:

1) z Wójta gminy w Dozorze prezydującego i odpowiedzialnego za wykonanie i zastosowanie ustaw niniejszym urządzeniem przepisanych.

2) z Rabina.

3) Dyrektora szkoły oddzielnéj wydziałowéj dla Starozakonnych urządzonéj, pilnować mającego bezpośrednio Nauczycieli pod względem regularnego i pożytek rzeczywisty zapewniającego

biegu nauk, w tychże szkołach początkowych.

4) z 2ch Obywateli, z których jeden będzie Chrześcianinem, drugi Mojżeszowego wyznania lecz ucywilizowany. Członki dozoru jako takie pełnić będą swe obowiązki bezpłatnie.

§. 9.

Dozór miejscowy zgromadzać się będzie w biórze Wójta Gminy, do któréj szkoła należy.— Jest on pierwszą Instancyą dla szkół początkowych jak §. 22 nowego Statutu urzadzającego też szkoły stanowi.

§. 10.

Szkoły starozakonnéj młodzieży płci żeńskiéj podlegać będą wglądaniu w ich stan dozorowi Dam zaproszonych przez Dozór Główny.

Tytuł IV.

O biegu nauk w szkołach początkowych Starozakonnych.

§. 11.

Nauki dawane będą w półroczu letném z rana od godziny 9 do 11, po południu od 3 do 5, w półroczu zaś zimowém z rana od godziny 10 do 12, po południu od 2 do 4; półrocze letnie uważa się od Wielkiej Nocy do S. Michała, półrocze zaś zimowe od S. Michała do Wielkiej Nocy — czas wykładu nauk w godzinach przedpołudniowych dla tego skróconym zostaje, że religia i język hebrajski należeć będą do zakresu nauk domowych.

§. 12.

Co do czasu wypoczynkowego od nauk, Dozór Główny po zasięgnieniu zdania od dozorów miejscowych szkół Starozakon-

nych takowy zaprojektuje, z zachowaniem względu na stósunki wyznania, który to układ następnie Senatowi Rządzącemu do zatwierdzenia zostanie przedstawionym.

§. 13.

Każde dziecię wyznania Mojżeszowego obowiązanem jest tak jak innych wyznań dzieci uczęszczać do szkół skoro tylko rok siódmy wieku swojego ukończy.

Tytuł V.

O środkach skłaniających do posyłania dzieci wyznania Mojżeszowego do szkół początkowych.

§. 14.

Co powiedziano jest w Statucie szkoły początkowe urządzającym w §. 38, 39 i 40 względem nagród wyznaczać się

mających dla pilnych uczniów, jak niemniej co do środków używać się mających w celu skłonienia ich do regularnego na lekcye uczęszczania, toż samo i do dzieci Starozakonnych stósować się ma.

§. 15

Dzieciom nieuczęszczającym do szkół Początkowych, nie wolno będzie uczyć się w domu od Nauczycieli prywatnych religii, (Behelferami zwanych) i wykraczający przeciwko temu zakazowi Nauczyciele prywatni, za karę utracą upoważnienie trudnienia się prywatną instrukcyą; rygor ten sciąga się równie i do Nauczycieli którzy w szkołach przez Bractwa lub inne podobne stowarzyszenia utrzymywanych, trudnią się wykładaniem Nauki religiynéj.

§. 16.

Gdy przez założenie szkół dla Starozakonnych w miejscu ich siedliska, wszelka łatwość podaje się Im do powzięcia nauk początkowych, przeto stanowi się iż w rok po otworzeniu rzeczonych szkół nie będą mocni Wójci Gmin pod najściślejszą odpowiedzialnością wydawać Starozakonnym konsensów na zawarcie małżeństwa, dopóki ciż w myśl §. 17 Statutu urządzającego klassę Starozakonnych nie złożą swiadectwa Dozoru miejscowego, że kurs cały naukowy w szkole początkowéj z dobrym postępem ukończyli, nieprzestając bynajmniéj na świadectwach z odbytego jakoby prywatnie popisu uzyskiwanych.

§. 17.

Dla przyczyn w §. 15 wyłożonych Nauczyciele religii prywatni i Behelferowie

zostawać będą po nadzorem Rabina co do nauczania religii Starozakonnych, a co do porządku utrzymywania młodzieży Starozakonnéj w swoim dozorze domowem, co do ich stanu, wieku, ilości i innych okoliczności w stosunku ze szkołami publicznemi będących, zostawać będą pod nadzorem i władzą Dozorów miejscowych szkół początkowych Starozakonnych; i żaden z nich nauczaniem religii trudnić się nie może, jeżeli po złożeniu swoich kwalifikacyi w Dozorze miejscowym szkolnym, uległości swojéj temuż Dozorowi nie zaręczy i upoważnienia do trudnienia się domowem dzieci Starozakonnych wychowaniem nie otrzyma. Po założeniu szkoły wydziałowéj dla Starozakonnych, Nauczyciele prywatni czyli Behelferowie uczęszczać obowiązani będą na naukę Etyki w tejże szkole wykładać się mającą; po upłynieniu zaś lat trzech

od zaprowadzenia Szkoły Wydziałowéj żaden do nauczycielstwa prywatnego religii upoważnienia nie otrzyma, póki nie złoży w dozorze miejscowym swiadectwa z odbytych nauk w szkole wydziałowéj.

§. 18.

Nauczanie prywatne w domach rodziców przez osoby ukwalifikowane, w ogólności jest pozwolone, wszelako dzieci Starozakonne prywatnie się uczące, będą dozorowi szczególnemu oznajmione, i co do nauk szkół początkowych podlegać examinowi publicznemu, w czasach na popisy przeznaczonych i oświadectwa z złożonych popisów starać się powinny.

Tytuł VI.

Obowiązki Nauczycieli szkół publicznych początkowych Starozakonnych.

§. 19.

Pierwszą i najświętszą powinnością każ-

dego Nauczyciela szkoły Starozakonnych będzie, staranie się nauką i własnym przykładem prowadzić młodzież do Bogobojności, pracowitości, trzeźwości, i ochędostwa, a odwodzić ją od zaciągania szkodliwych nałogów; w szczególności obowiązani są:

1) Zaszczepiać w dzieciach uszanowanie dla rodziców, posłuszeństwo zwierzchności, poczciwość, sprawiedliwość, ludzkość, cierpliwość, litość nad nieszczęśliwemi.

2) Ostrzegać dzieci o szkodliwości wad i nałogów, a mianowicie lenistwa, nieochędostwa i t. d. korzystając zręcznie z wydarzających się przypadków i okazując w istocie nieszczęśliwe z tąd skutki najczęściej już nienadgrodzone.

§. 20.

Dalsze obowiązki Nauczyciela są też sa-

me które §§. 43, 44, 45, 46, 47 i 48, Statutu szkoły początkowe urządzającego obejmują.

§. 21.

Gdy obowiązki Nauczyciela szkoły publicznéj Starozakonnych wymagają należytego i gruntownego usposobienia po osobach powołaniu temu poświęcić się mających; przeto kandydat na Nauczyciela szkoły Starozakonnych początkowéj przeznaczający się, powinien mieć przynajmniéj 22 lat skończonych, wolnym bydź od wad fizycznych i posiadać dobre swiadectwo z ukończonego kursu pedagogicznego.— Na kandydata do otrzymania stopnia Nauczyciela powinien bydź przez Wizytatora szkół początkowych Dozorowi Głównemu przedstawionym, po złożeniu przed nim examinu wstępnego.

W naukowym względzie kształcić się mają w następujących przedmiotach.

a) W nauce moralności.
b) W języku polskim i niemieckim.
c) W formowaniu charakteru pięknego i czytelnego pisma polskiego i niemieckiego.
d) W rachunkach do reguły trzech z odmienionemi jéj gatunkami z wprawa do rozwięzywania z pamięci zadań łatwiejszych
e) W nauce zachowania zdrowia człowieka, uważanego we względzie fizycznym.
f) W jeografii, w historyi naturalnéj ile cel przyszłego ich przeznaczenia wymaga.
g) W rysunkach technicznych.

Tytuł VII.

Obowiązki Uczniów.

§. 22.

Dozór Główny wygotuje oddzielne rozporządzenie służyć mające za skazówkę Nauczycielom szkół początkowych, do kierowania czynnościami uczniów tak wewnątrz szkoły jakoteż i za szkołą.

Tu tylko zastrzeżonem zostaje, że każ-

dy uczeń mający nałogi niebespieczne, i któryby pomimo wszelką usilność nauczyciela nie był do poprawienia skłaniający się, zostanie dozorowi miejscowemu szkolnemu doniesiony dla przedsięwzięcia (za przyzwaniem jego rodziców i opiekunów) poprawczych z nim środków, lub gdyby i te nieskutkowały zupełnego ze szkół oddalenia.

Tytuł VIII.

O Szkole wydziałowej dla Starozakonnych.

§. 23.

Gdy Szkoła techniczna podaje sposobność młodzieży płci męskiej nabywania usposobień naukowych, do praktycznego i produkcyjnego zawodu zastosować się dających, gdy szkoła ta i dla młodzieży wyznania Mojžeszowego otwartą będzie przeto udzielona jéj jest łatwość stawania się ucywilizowańszemi, moralniejszemi, a za pomocą przemysłu produkcyjnego prawdziwie użytecznemi w kraju obywatelami. Że zaś usposobienia naukowe powzięte w szkołach początkowych nie są wystarczające do takiego zamiaru, przeto w miejsce dotychczasowej szkoły

Starozakonnych na Kaźimierzu która od końca roku bieżącego szkolnego za rozwiązaną, jako do planu teraźniejszego niestósowna uważaną bydź ma, urządzoną zostanie na tym samym funduszu co i szkoły początkowe. Szkoła wydziałowa w któréj młodzież Starozakonna płci męskiéj przeznaczająca się do wyższych nauk lub do szkoły technicznéj czerpać będzie przygotowawcze nauki, na wzór szkoły wydziałowéj, już istniejącéj przy szkole technicznéj.— Urządzenie szkoły wydziałowéj dla młodzieży Starozakonnéj natychmiast do skutku przyprowadzonym będzie.

Szkoła wydziałowa Starozakonnych zostawać ma pod bezpośredniem zwierzchnictwem swego Dyrektora, który łącznie obowiązki pierwszego Proffessora w tejże szkole sprawować będzie.— Nadzór zaś tejże poruczа się Dyrektorowi Liceum S. Anny.

Tytuł IX.

Urządzenia Ogólne.

§. 24.

Fundusze na utrzymanie Szkoły Wydziałowéj Starozakonnych przeznaczone, wpływać będą do kassy Uniwersytetu

podobnież jak przeznaczone na szkoły początkowe Starozakonnych do kassy szkół początkowych pod zarządem Dozoru Głównego tychże szkół będącéj, i z nich pensye Nauczycielom, tudzież stósowne kwoty na sprawunek utensiliów i innych potrzeb szkolnych wedle zatwierdzonych przez Senat Rządzący etatów, za rozporządzeniami Władz rzeczonym szkołom właściwych, wydawanemi będą.

§. 25.

Fundusze wnoszone do kassy szkolnéj na utrzymanie szkół Starozakonnych oddzielnie administrowanemi i z innemi mięszanemi bydź nie powinny.

Wykonanie powyższego urządzenia w czem do kogo należy, a mianowicie Kommisarzowi naszemu przy instytutach Naukowych ustanowionemu i Dozorowi Głównemu szkół początkowych polecamy.

Działo się na Posiedzeniu Naszym w Krakowie w Sali Obrad Senatu dnia dwunastego Grudnia tysiąc ośmset trzydziestego czwartego roku.

Prezes Senatu
WIELOGŁOWSKI.

(M. P.) Sekr: Jlny Senatu
DAROWSKI.

Nowakowski Sek: Exp: Senatu.

Nro 1869 *D. G. S.*

MY PREZES
i Senatorowie

WOLNEGO NIEPODLEGŁEGO I ŚCIŚLE NEUTRALNEGO
MIASTA KRAKOWA I JEGO OKRĘGU.

Zważywszy że zbiorowe tylko wyłuszczenie przestępstw Jurysdykcyi Wójtów Gmin okręgowych, z mocy postanowienia Kommissyi Organizacyjnéj z dnia 26 Listopada r. 1816 ulegających, zamieszczone w artykule 6 Instrukcyi dla tychże Wójtów pod d. 29 Listop. r. z. wydanej, przez nieodróżnienie prostych policyjnych przestępstw i wykroczeń, od ciężkich policyjnych przestępstw, utrudnia Im wyszukanie u-

staw sankcyą kar na powyższe rodzaje przestępstw obejmujących; jak niemniéj, że Wójci gmin okręgowych, zostając częstokroć w wątpliwości, względem form postępowania zachować się mających, w instruowaniu i sądzeniu spraw do rzeczonych przestępstw odnoszących się, dopuszczają się uchybień nieważność wyroków za sobą pociągających; uznaliśmy za potrzebne w myśl art: 14 Statutu urządzającego Sądownictwo, uzupełnić powyżéj zacytowany artykuł Instrukcyi nastepującym objaśnieniem:

ARTYKUŁ 1.

Do Jurysdykcyi Wójtów gmin okręgowych należą:

a. Przestępstwa proste policyjne, do rzędu których liczą się czynności sprzeciwiające się rozporządzeniom i zakazom

policyjnym w jakimkolwiek bądź przedmiocie wydanym, które z charakteru swego do ciężkich policyjnych przestępstw Częścią II. Kodexu Karnego objętych, nie należą, a których bliższa denominacya wypływa z przedmiotu rozporządzenia policyjnego, które przestąpioném zostaje.

b. Wykroczenia, tojest te czynności, które naruszają w prawdzie bezpieczeństwo ciała, wolności i honoru człowieka, z względu jednak na stopień przewinienia, ani występku, ani ciężkiego policyjnego przestępstwa nie stanowią:

c. Ciężkie policyjne przestępstwa z części II. Kodexu karzącego z pod Jurysdykcyi Władz Sądowych zwyczajnych, najprzód rozporządzeniem Rządu Cesarsko Austryackiego, a następnie Postanowie-

niem Kommissyi Organizacyjnéj wyięte i wyszczególnione Patentem Gubernialnym z dnia 9 Stycznia r. 1807 jakiemi są:

1. Wywoływanie modlitw, pieśni, poematów, nowin wojennych, opisań etc. etc. Znieważenie patentów publicznie przybitych, rozporządzeń, pism przez Zwierzchność podpisanych, przez zdzieranie, rozdzieranie, plugawienie; §§. 67 i 74 Czę. II. K. K.

2. Meldowanie obcych (fałszywe lub omieszkane) i niedoniesienie odmian co do mieszkających zaszłych.

a. Przeciwko właścicielom, administratorom i sekwestratorom domu.

b. Przeciwko subarędującym.

c. Przeciwko gospodarzom domów gościnnych.

d. Przeciwko owym, którzy w cedułkach meldunkowych fałszywe o sobie umieszczają okoliczności. §. 78 Czę. II. K. K.

3. Zdzieranie albo rozmyślne uszkodzenie znaków przestrogi §. 77.

4. Powrót ludzi przez Policyą raz odesłanych, jednak w owych przypadkach, kiedy odesłanie z przyczyn publicznych sekretnych nastąpiło. §§. 81 i 82.

5. Kąpanie w rzekach lub stawach, przez Zwierzchność do tego niewyznaczonych. §. 93.

6. Ślizganie po lodzie na miejscu do tego niewyznaczoném, lub chodzenie po lodzie.

7. Budowniczy, jeżeli zaniedba znaków ostrzegających około fabryki postawić §. 133.

8. Zrucanie na drogę, przez co przechodzący uszkodzonemi bydź mogą, albo

9. Zastawianie okien niezawarowawszy od spadku rzeczy postawionych lub zawieszonych §§. 135 i 178.

10. Prędkie jechanie, NB. jeżeli nik't nie został uszkodzonym. §. 179.

11. Zastawianie drogi, lub placu, domu i sklepów pod czas nocy przez wozy, faski etc. lub jeżeli się ich w przypadku potrzeby bez doniesienia do Zwierzchności i bez wystawienia znaku przestrogi albo bez latarni np. przy materyałach budowli, towarach etc. na drodze zostawia. §§. 174 176 i 178.

12. Zastąpienie drogi wozami lub brykami. §. 175.

13. Omieszkanie doniesienia o zwierzęciu względem wścieklizny podejrzanem. §. 141.

14. Trzymanie dzikich i z natury ich szkodliwych zwierząt, bez pozwolenia Zwierzchności. §. 142.

15. Zaniedbanie zwierząt domowych złośliwych. §. 145.

16. Szczwanie i drażnienie zwierząt, gdyby nawet nikt przez to uszkodzonym nie był. §. 146.

17. Bójki, kiedy nikt nie jest skaleczonym przy téj okazyi. §. 163.

Uwaga. W kodexie tylko na owe przypadki kara jest postanowiona, gdzie się znaki i wypadki widzieć dają.

18. Fiakry, parobków Policyi nieprzedstawionych, lub od niej za zdolnych nieuznanych trzymający. §. 181.

19. Furmani i parobcy, którzy wozy z końmi, lub luźne konie na wolném miejscu bez dozoru zostawiają, gdyby nawet przez to nikt uszkodzonym nie był. §. 182.

20. Diffamacya, słowami lub biciem na drodze publicznéj, lub na miejscu gdzie przyzwoitość osobliwie zachowaną bydź powinna, jako to: w teatrze i po miejscach zabawy publicznéj, gdzie urzędnicy policyjni ku inspekcyi są ustanowieni. Sprawa tych którzy w teatrze excessa robią, osobnym rozporządzeniem najwyższym, oprócz tego Policyi jest przekazaną. §. 241.

21. Kiedy rodzice, opiekunowie, krewni, nauczyciele, małżonkowie, panowie etc. w przypadkach §. 269. oznaczonych, pomocy Policyi żądają.

22. Ustanowienie tajemnych kompanii, albo uczestnictwo ich, w pewnych okolicznościach, kiedyby rozgłoszenie szkodliwe bydź mogło, a inkwizycja i dalsze kroki Zwierzchności miejscowéj zostawione bydź nie mogły. §§. 38 i 50.

d. Przestępstwa dodatkowo postanowieniem Kommissyi Organizacyjnéj z pod Jurysdykcyi Władz Sądowych zwyczajnych wyłączone jako to:

1. Wykroczenia piekarzy tyczące się ich rzemiosła Art. 207 urządzenia Dyrekcyi Policyi.

2. Żebractwo i włóczęga Art. 207 Urząd. Dyr. Policyi i §§. od 261 do 265 Czę. II. K. K.

3. Przestępstwa tax policyjnych tyczące się Urządz. Dyrekcyi Policyi Art. 207.

4. Występki fałszu w mierze i wadze Art. 207 Urząd. Dyrek. Policyi §. 226 Czę. II. K. K.

e. Przestępstwa leśne w wypadkach wyłuszczonych rozporządzeniem Senatu z dnia 12 Grudnia r. b. do Nru 6897 wydanym Dziennikiem Rządowym ogłoszoném.

ARTYKUŁ 2.

W wymierzaniu kar na powyżéj powołane przestępstwa, trzymać się mają Wójci Gmin Okręgowych téj zasady.

a. Przestępstwa ciężkie policyjne w artykule poprzednim wyszczególnione karanemi bydź mają wedle przepisów w Czę. II. K. K. zawartych. Paragraffy rzeczonego Kodexu obok każdego przestępstwa w artykule poprzednim cytowane, kary te wskazują.

b. Najwyższy stopień kary, na przestępstwa proste policyjne i wykroczenia, o ileby takowa bądź urządzeniem Dyrekcyi Policyi, bądź oddzielną ustawą lub rozporządzeniem wyraźnie wskazaną nie była, ma bydź taki, jaki byłby najmniejszy, gdyby czyn karze ulegający miał harakter ciężkiego policyjnego przestępstwa, i jako taki pod ukaranie przechodził.

ARTYKUŁ 3.

Wójci Gmin okręgowych w instruowaniu i sądzeniu spraw do wszystkich w

arty. I. wymienionych przestępstw odnoszących się, obowiązani są zachować formy postępowania Częścią II. K.K. przepisane.

ARTYKUŁ 4.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, Wójtom Gmin okręgowych, i czuwanie nad iego wykonaniem Wydziałowi Spraw Wewnętrznych i Policyi polecamy.

Działo się w Krakowie na posiedzeniu Naszém w sali obrad Senatu dnia dwunastego Grudnia tysiąc ośmset trzydziestego czwartego roku.

Prezes Senatu
WIELOGŁOWSKI.

(M. P.) Sekr: Jlny Senatu
DAROWSKI

Nowakowski Sek: Exp: Senatu

Nro 256 *D. G. S.*

MY PREZES
i Senatorowie

WOLNEGO NIEPODLEGŁEGO I ŚCIŚLE NEUTRALNEGO

MIASTA KRAKOWA I JEGO OKRĘGU.

Przy odwołaniu się do postanowienia Naszego z dnia 3 Października z. r. Nro 8866 D. G. S., przepisującego warónki do dopełnienia których, Dziedzice dóbr jako właściciele gruntu, i włościanie jako dzierżawcy uważani, w razie zamierzonego przesiedlenia się ostatnich są obo-

wiązanemi, dla zaradzenia sporom, jakieby w braku przepisanych formalności pod względem pewności, wypowiedzenia z jednéj lub drugiéj strony miejsce mieć mogły, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

ARTYKUŁ I.

Czyliby dziedzic włościaninowi, czyli też włościanin dziedzicowi, istniejącą między niemi domniemaną umowę w przepisanym Art. 2. powołanego wyżéj postanowienia czasie wypowiadał, świadectwo o tém wypowiadającéj stronie, Wójt gminy właściwéj wydać będzie winien.

ARTYKUŁ II.

Wydanie tego świadectwa, winno poprzedzić sprawdzenie prez Wójta gminy

na gruncie w mowie będącej okoliczuości i spisanie stosownego protokułu, który strony podpiszą.

ARTYKUŁ III.

Niniejsze postanowienie, które w Dzienniku praw poleciliśmy zamieścić, ma bydź uważane jako dodatek do postanowienia na wstępie cytowanego.

Działo się na posiedzeniu Naszém w sali obrad Senatu, w Krakowie dnia czternastego Stycznia tysiąc ośm set trzydziestego piątego roku.

Prezes Senatu

WIELOGŁOWSKI.

(M. P.) Sekr: Jlny Senatu

DAROWSKI.

Nowakowski Sekr: Eex: Senatu

Nro 632 *D. G. S.*

MY PREZES
i Senatorowie

WOLNEGO NIEPODLEGŁEGO I ŚCIŚLE NEUTRALNEGO

MIASTA KRAKOWA I JEGO OKRĘGU.

W wykonaniu ustawy Seymowey z 18 Września 1833 r. mocą którey Zgromadzenie Reprezentantów obmyślając środki odbudowania gmachu publicznego Sukiennice zwanego, upoważniło Senat Rządzący do podniesienia takiey części z

wszystkich kapitałów laudemialnych własnością skarbu publicznego będących i hypotecznie zabespieczonych, z kupna dóbr narodowych i mieyskich tudzież z sprzedaży murów mieyskich i ulokowanych od nich procentów powstałych, jakaby odpowiedziała summię 300,000 na pokrycie wydatków wzmiankowey fabryki odkazaney; stanowiąc iżby dla uniknienia kosztów jakie zwyczayne kwitowanie hypotecznie ubespieczonych wierzytelności za sobą wiedzie, kwity na dopełniane upłaty przez Senat administracyjnie wydawane, do akt hypotecznych przyjmowanemi były, celem wskazania jednostayney formy w kwitowaniu Stron kapitały namienione w myśl art: 3go powołaney ustawy Seymowey w jedney dwudziestey części bądź w większey ilości stosownie do deklaracyi corocznie spłacać się mających, oraz ułatwienia drogi postępowa-

nia w extabulacyi kwot spłacanych, postanowiliśmy i stanowiemy co następuje:

ARTYKUŁ I.

Kwity Kassy Główney na upłacane kapitały, obeymować będą w sobie wszystko to, czego porządek hypoteczny wymaga, mianowicie powołanie się na datę obligu, datę intabulacyi zaciągnionego kapitału, Ner realności mieyskiey lub wyrażenie dóbr ziemskich które ciąży, niemniey księgi, karty i numeru ingrossacyi a to wedle wzoru tu załączonego:

ARTYKUŁ II.

Wydane w tey formie kwity na papierze bez stępla obeymować będą na odwrotney stronie poświadczenie Senatu z zezwoleniem na extabulacyą, które to poświadczenie nadawać będzie kwitom tęż

samę moc, jakby przed Pisarzami aktowemi zeznanemi były, i dla tego Regent akt hypotecznych zą zgłoszeniem się Stron interessowanych z tego rodzaju kwitami obowiązanym będzie przystąpić do extabulacyi kwot upłaconych, bez żądania dopełnienia innych formalności.

ARTYKUŁ 3.

Strona upłacająca część kapitału zaciągnionego, zgłosi się w terminie do tego przez Senat oznaczonym do Kassy Główney celem dopełnienia upłaty, od którey to Kassy uzyskawszy kwit w formie artykułem I. ninieyszego postanowienia przepisaney sporządzony, takowy przy stosownem podaniu na papierze bez stempla Wydziałowi Dochodów przedstawi.

ARTYKUŁ 4.

Wydział porównawszy dowód ten upłaty z ilością dłużnego kapitału, i znalazłszy takowy odpowiadającym bądź to uchwale Seymowey, bądź złożoney, przez Stronę dobrowolney deklaracyi, przedstawi go Senatowi do poświadczénia: poczem zwrócony taż samą drogą kwit stronie, uważanym bydź będzie, winien jako akt urzędowy, kwalifikujący się w myśl powołaney ustawy Seymowey do przyjęcia przez Regenta akt hypotecznych.

ARTYKUŁ 5.

Wykonanie ninieyszego postanowienia które jako przepis obowiązujący w Dzienniku praw ma bydź zamieszczonem, Wła-

dzom publicznym krajowym do których należy polecamy.

Działo się w Krakowie na posiedzeniu Naszém w sali obrad Senatu dnia trzydziestego Stycznia tysiąc ośmset trzydziestego piątego roku.

Prezes Senatu
WIELOGŁOWSKI.

(M. P.) Sekr: Jlny Senatu
DAROWSKI

Nowakowski Sek: Exp: Senatu.

Wzór.

KONTRA-KWIT.

Ner kwitu

Dz: Gł:

Dnia

P.

upłacił

złp: wyraźnie

na rachunek

K a p i t a ł u

z funduszu wkupnego z dóbr narodowych

detto z dóbr miejskich -

detto z murów miejskich

wypożyczonego.

z kamienicy pod Nrem w Krakowie.

z wsi

w gminie

z obligu

Intabul: księgi

karcie

Nro

złp:	gr:

Upłata kapitałów na budowę Sukiennic przeznaczonych.

Ner kwitu

Dz: Gł:

K W I T.

Na złp: gr: wyraźnie które P. na rachunek summy kapitalnéj złp:
z funduszu wkupnego dóbr narodow:
detto detto z dóbr miejskich
detto detto z murów miejsk:
do obligu z dnia Mca r. urzędownie przed Notaryuszem Publicznym zeznanego, a w akta hypoteczne pod dniem Mca r. na kamienicy pod Nr. w Krakowie, wsi w gminie sytuowanéj, księdze karcie Nro intabulowanego, wypożyczonéj w myśl prawa Sejmowego z dnia 18 Września 1833 r. art: 3 i uczynionéj przez siebie dobrowolnéj deklaracyi, do Kassy Głównéj W. M. Krakowa i jego Okręgu upłacił.

W Krakowie d. Mca r.

Kassyer Kontroller

Ner *D. G. S.*

SENAT RZĄDZĄCY

W. M. Krakowa i jego Okręgu.

Dopełnioną rzeczywiście upłatę kwoty złp: na rachunek kapitału w powyższym kwicie wyrażonego poświadczając, zezwala, ażeby upłacona kwota z tegóż kapitału strąconą i extabulowaną, a następnie treść tego pokwitowania w wykazie hypotecznym domu pod Nrem gminy wsi w gminie zamieszczoną była.

W Krakowie d. Mca r.

Prezes Senatu

Sekretarz Jlny Senatu

Nro 3987 *D. G. S.*

MY PREZES
i Senatorowie

WOLNEGO NIEPODLEGŁEGO I ŚCIŚLE NEUTRALNEGO

MIASTA KRAKOWA I JEGO OKRĘGU.

Zważywszy, iż rozporządzenie z dnia 5 Maja 1826 r. do L. 849 D. G. S. wydane, i Dziennikiem praw ogłoszone, zakreślające stosunek tax i diet dla urzędników sądowych, uprzedzając epokę zaprowadzenia w kraju tutejszym sądów podsędkowskich, nie obejmuje przepisu tax i diet dla urzędników do składu tego rodzaju instytucyi powołanych; w uzupełnieniu przeto przepisów powołanego rozporządzenia, na przedstawienie Sądu III

Instancyi postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

ARTYKUŁ 1.

Podsędek przez wyższe Instancye sądowe na koszt strony przyzywającéj po za obręb mieysca urzędowania swego delegowany, lub z toku sprawy z tegoż mieysca dla dopełnienia jakiéj czynności sądowéj oddalić się zniewolony, ma prawo likwidować diety w stosunku trzech złp. dziennie przy dostarczeniu mu podwody; w braku któréj biorąc extrapocztę, będzie miał prawo użyć parę koni podobnie jak to jest dla Sędziów lub Assessorów Trybunału I. Instancyi przepisane.

ARTYKUŁ 2.

Podpisarz sądu podsędkowskiego z okazyi urzędowania swego podróż odprawiać

zniewolony, ma prawo likwidować wynadgrodzenie art: 24 zacytowanego na wstępie rozporządzenia dla pisarzów sądu pokoju oznaczone, które z skarbu publicznego wypłacaném mieć będzie.

ARTYKUŁ 3.

W sprawach któreby z tytułu roszczonych pretensyj na drogę postępowania sądowego cywilnego przechodziły, gdy strona wyciągu wyroku sądu podsędkowskiego zażąda, za taki wyciąg obowiązaną będzie opłacić taxę złp. jeden groszy dziesięć, a to: za papier, pieczęć, jedwab etc. bez względu na liczbę arkuszy. Rozumie się samo przez się, iż taxa art. 23 wyżej wzmiankowanego rozporządzenia z r. 1826 dla pisarzy sądów pokoju od słuchania świadków naznaczona, nie może

bydź z tegoż samego tytułu przez podpisarzy sądów podsędkowskich pobieraną, albowiem w sprawach uczynkowych wszelkie badania bezpłatnie odbywanemi bydź winny.

ARTYKUŁ 4.

Przepisy co do sposobu likwidowânia tego rodzaju diet, rozdziałem IXtym tyle razy wzmiankowanego rozporządzenia z r. 1826 w ogólności do wszystkich urzędników sądowych rozciągnione, stosować się będą równie do podsędków.

Działo się na posiedzeniu naszém w sali obrad Senatu w Krakowie dnia siódmego Lipca tysiąc ośmset trzydziestego piątego roku.

Prezes Senatu
WIELOGŁOWSKI.
Sekretarz Jlny Senatu.
DAROWSKI.
Sciborowski Za Sekr. Exp. Sen.

Nro 4567 D. G. S.

MY PREZES
i Senatorowie
WOLNEGO NIEPODLEGŁEGO I ŚCIŚLE NEUTRALNEGO
MIASTA KRAKOWA I JEGO OKRĘGU.

Wynikły wypadek iż jeden z obywateli kraju tutejszego, przy objęciu spadku otwartego w królestwie Wirtemberskiem, zażądał wstawienia się za nim do rzeczonego Rządu, aby od opłaty wywozowéj, pod nazwiskiem Abschoss i Abfahrts-geld znanej, mógł bydź uwolnionym, tudzież uwaga że podobnego rodzaju opłaty, przez Rząd tutejszy nie są bynajmniej od kogo bądź, kolwiek pobierane, spowodowały Nas do zniesienia się w téj mierze z Dostojnym Rządem Wirtemberskim i zawar-

cia z tymże przez wzajemnie uczynione i wymienione oświadczenia układu, mocą którego tak przesiedlający się z kraju Wol. Mias. Krakowa i Jego Okręgu do królestwa Wirtemberskiego, albo też własny majątek wywieść tamże zamierzający i wzajemnie z królestwa Wirterberskiego do kraju Wol. Mias. Krakowa i Jego Okręgu przenoszący się, lub majątek swój ztamtąd do kraju tutejszego wprowadzający, od wnoszenia na rzecz respective skarbu kraju tego w którym majątek posiadany znajdował się, opłaty podatku pod tytułem na wstępie wymienionym znanéj zupełnie wolnémi zostają, które to oświadczenia gdy od daty podpisania onychże, umawiające się obadwa Rządy obowiązywać zaczęły, przeto takowe w Dzienniku Praw dla wiadomości powszechnéj obywateli i mieszkańców Wol. Mias. Kra-

kowa i Jego Okręgu jak poniżej umieścić rozkazawszy, wykonanie zawartych w rzeczonym układzie zobowiązań i czuwanie nad wykonaniem onychże wszystkim Władzom publicznym których to dotyczeć może, a w szczególności Wydziałowi Spraw Wewnętrznych i Policyi w Senacie Rządzącym polecamy.— Działo się na posiedzeniu Naszém w sali obrad Senatu w Krakowie dnia czternastego Sierpnia, tysiąc ośmset trzydziestego piątego roku.

Prezes Senatu
WIELOGŁOWSKI.
Sekretarz Jlny Senatu
DAROWSKI.

Nowakowski Sekr. Exp. Sanatu.
(L. S.)

Oświadczenie Rządu Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Nro 2345 *D. G. S.*

MY PREZES
i Senatorowie

WOLNEGO NIEPODLEGŁEGO I ŚCIŚLE NEUTRALNEGO

MIASTA KRAKOWA I JEGO OKRĘGU.

Mając sobie za pośrednictwem Rezydenta Najjaśniéjszego Króla Pruskiego przy Senacie Wol. Mias. Krakowa i Jego Okręgu akkredytowanego oznajmioném, iż Dostojny Rząd królewsko-Wirtembergski zawiadomiony o życzeniu Senatu pod względem zawarcia wzajemnéj konwencyi, mającéj za cel uwolnienie mieszkańców obu tych krajów od opłaty taxy wywozowéj

od majątków z kraju wyprowadzanych, tudzież od osób przenoszących się, oświadczył gotowość przystąpienia do tego rodzaju wzajemnego układu, z rozciągnieniem namienionego dobrodziejstwa do wszystkich majątków, któreby dotąd rzeczywiście z kraju wyprowadzonémi nie były, — w którym celu z strony Rządu Wol. Mias. Krakowa udzielić się mające oświadczenie, miejsce konwencyi zastępujące, zażądaném zostało; oświadczamy niniejszym uroczyście: iż jak dotąd w żadnym razie opłata wywozowa (Abschoß) (Jus gabellae haereditariae) ani opłata od osób przenoszących się (Abfahrts-Geld — Census emigrationis) żądanémi, ani od nikogo pobieranémi nie były, tak i nadal od nikogo z przenoszących się z kraju Rzeczypospolitéj tutejszéj w kraj berłu Naj-

jaśniejszego króla Wirtemberskiego podległy, lub sam tylko majątek jakim bądź tytułem posiadany i odziedziczony przeprowadzać chcących, pobieranémi nie będą.— Działo się na posiedzeniu Naszém w sali obrad Senatu w Krakowie dnia siódmego Maja tysiąc ośmset trzydziestego piątego roku.

Prezes Senatu
WIELOGŁOWSKI.
Sekretarz Jlny Senatu
DAROWSKI.

7

Vert:

OSWIADCZENIE RZĄDU

Erklärung.

Nachdem aus Anlaß eines vorgekommenen Erbschafts-Falles der Senat der freyen unabhängigen und streng neutralen Stadt Cracau und ihres Gebiets durch Vermittlung der Königl. Preussischen Gesandtschaft am Königlich Würtemberg: Hofe den Wunsch ausgesprochen, mit der königlichen Regierung wegen Aufhebung von Abschoß und Nachsteuer ein Uibereinkommen zu treffen, diese auch ihre Geneigtheit, diesem Wunsche zu entsprechen ausgedrükt und hierauf der Senat der freyen Stadt in einer Erklärung vom 7 Mai 1835 die Versicherung gegeben hat, daß, so wi bisher weder Abschoß', noch Abfahrtsgeld von

KROLESTWA WIRTEMBERSKIEGO.

Deklaracya.

Gdy z powodu wynikłego zdarzenia otwarcia spadku, Senat Rządzący Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu za pośrednictwem Królewsko-Pruskiego poselstwa przy Dworze Królewsko-Wirtembergskim żądanie swoje względem zawarcia z Królewsko-Wirtemberskim Rządem konwencyi, mającéj na celu zniesienie taxy wywozowéj, objawił, Rząd zaś ten gotowość swą przychylenia się do powyższych życzeń oznajmił, w skutek czego Senat Rządzący Wolnego Miasta Krakowa w Deklaracyi swéj z dnia 7 Maja 1835 zapewnił „iż jak dotąd żadne opłaty wywozowe od przesiedlających się, w Rze-

Auswanderern in der Republick Cracau gefordert worden, so solche auf künftig von Niemanden, welcher aus dieser Republick in das Königreich Württemberg überzutretten, oder Vermögen dahin auszüfuhren Willens wäre, gefordert werden sollen, so wird in dessen Folge, mit Allerhöchster Genehmigung Seiner Majestät, des Königs von Württemberg, andurch erklärt, daß unter dieser Voraussetzung auch im Königreiche Württemberg von Personen, welche in das Gebiet der Republick Cracau auswändern, oder Vermögen dahin ausführen, künftig u. so weit. die Exportation noch nicht wirklich Statt gefunden hat, weder Nachsteuer noch Abschoß erhoben werden wird.

Stuttgard den 30 Juni 1835.

Königlich Württemberg: Ministerium der auswärtigen Angelegenheiten (unterzeichn:). Graf von *Beroldingen.*

(L. S.)

Zgodno z Aktami

DAROWSKI

Sekr. Jlny Senatu.

czypospolitéj Krakowskiéj pobieranémi nie były, tak téż i na przyszłość pobierane nie będą od nikogo, któryby się z tutejszéj Rzeczypospolitéj do królestwa Wirtemberskiego przenieść, alboli téż swój majątek tamże wywieść życzył sobie:" — przeto w skutku takowego oświadczenia Rząd tutéjszy, za najwyższém przychyleniem się Jego Królewskiéj Mości Najjaśniejszego Króla Wirtemberskiego niniéjszém deklaruje: iż pod tymże samym warunkiem równie i w królestwie Wirtemberskiém żadna opłata wywozowa od osób, któreby się do kraju Rzeczypospolitéj Krakowskiéj przenosiły, albo swój majątek tamże wywoziły, na przyszłość, i o ile wywiezienie istotnie jeszcze miejsca niemiało, pobieranémi nie będą.

Stuttgart dnia 30 Czerwca 1835.

Królewsko-Wirtemberskie ministerium Spraw zagranicznych, (podpisano)

Hrabia de *Beroldingen.*

(L. S.)

Zgodno z Aktami.

Darowski

Sekr. Jlny Senatu.

Nro 4910 *D. G. S.*

MY PREZES
i Senatorowie

WOLNEGO NIEPODLEGŁEGO I ŚCISLE NEUTRALNEGO

MIASTA KRAKOWA I JEGO OKRĘGU.

Zważywszy, iż rozporządzenie Nasze pod dniem 19 Sierpnia 1833 r. do Nr. 5288 D. G. S. wydane, rozwijające ustawę Sejmową o urządzeniu wolności handlu z r. 1821 a szczególniej art. 1 tegoż rozporządzenia, orzekający co się ma rozumieć przez hurtową sprzedaż rozma-

itych artykułów handlu, nie wspomina wcale o meblach, które jednak sprowadzane z za granicy mogą być przedmiotem hurtowego handlu na zasadzie art. 6 i 7 pomienionego rozporządzenia; po wysłuchaniu zdania Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Kongregacyi Kupieckiej, w dalszym ciągu często rzeczonego rozporządzenia, stanowiemy dodatkowo, iż przez hurtowy handel mebli zagranicznych rozumieć się ma ta tylko sprzedaż, która w najniższej ilości 6 garniturów kompletnych razem, czyli 6 kanap, 6 tuzinów krzeseł, 2 tuziny karłów 6 chaiselongów, 6 stołów różnego kształtu, 6 sekretarzy czyli biór do pisania, 6 szaf na suknie, 12 sztuk komod, 6 serwantek i 12 taboretów, odbywaną będzie.

Działo się na posiedzeniu Naszem w sali obrad Senatu w Krakowie dnia pierwszego Września, tysiąc osmset trzydziestego piątego roku.

Za Prezesa Senatu
MIEROSZEWSKI.
Sekretarz Jlny Senatu
DAROWSKI.
Nowakowski Sekr. Exp. Senatu.